

دغدغه‌های یک آموزگار

بنزین و آموزش!

● از استان سیستان وبلوچستان تماس می‌گرفت و دل‌پری داشت از افزایش باورنکردنی بهای بنزین و دردسرهایی که در اندک‌مدت اجرایش گریبان او و بسیاری از معلمان این استان را گرفته است. می‌گفت هر روز مجبور است فاصله ۲۰۰ کیلومتری محل زندگی تا دبستان محل کارش، در یکی از روستاهای دورافتاده مرزی را بپیماید. با صدایی لرزان و از سر ناامیدی افزود که سهمیه بنزینش تنها برای سه روز پاسخ‌گوی این سفر هرروزه است! این معلم بلوچ می‌گفت نرخ تازه بنزین بی‌گمان زندگی‌مان را دچار دشواری‌های خطرخی می‌کند. پرسیدم: امکان دارد چند معلم با هم سرویس بگیرید تا هزینه آموشدندان ارزان‌تر بیفتد؟ گفت در این مورد هم پرس‌وجو کرده‌ایم. افزایش نرخ بنزین بهای این مسافرت بین‌شهری را نیز بی‌نصیب نگذاشته و هزینه از شهر ما تا شهر محل کارمان برای هر معلم ۶۵۰ تا ۷۰۰ هزار تومان شده است؛ البته باید به این مبلغ هزینه رفتن تا روستای محل کار را هم افزود. تأکید چندبیارهای می‌کرد که این مبلغ فشار فراوانی بر زندگی ما معلمان منطقه وارد می‌کند و سراسر بر کیفیت کار و زندگی‌مان اثرگذار خواهد بود. اما طنز تلخ ماجرا آنجا بود که می‌گفت با داشتن خانواده‌ای پنج‌نفره از سبب حمایتی نیز محروم مانده‌ایم! تأکید می‌کرد که برخلاف ادعای دست‌اندرکاران، بسیاری از معلمان استان سیستان وبلوچستان سبد حمایتی را دریافت نکرده‌اند و این شده است قوز بالا‌قوز! گرچه سبد معیشتی مبلغ دندان‌گیری نیست، اما نپرداختن بسیار دردآور و تا اندازه‌ای تحقیرکننده است! بی‌گمان سخنان این همکار بخشی از گرفتاری‌های آموزشی ناشی از افزایش بهای بنزین در مناطقی مانند سیستان وبلوچستان است. با توجه به گستردگی استان و دوری شهرها و روستاها در این استان، بسیاری از دانش‌آموزان برای درس‌خواندن باید از روستای خود به شهرها و روستاهایی بروند که دارای مدرسه‌اند. توان اقتصادی منطقه و بسیاری از خانواده‌های ساکن در استان ظرفیت افزایش هزینه‌های رفت‌وآمد فرزندانشان را ندارد. پیش از شوک اقتصادی ناشی از افزایش بهای بنزین نیز این استان در کنار چند استان نابرخوردار دیگر پرچمدار بازماندگی از آموزش بوده‌اند، ازاین‌رو این ادعا پیریه‌ا نیست که خانواده‌هایی که از پس سیرکردن شکم فرزندانشان برنمی‌آیند، درس و مشق و مدرسه و یادگیری از اولویت‌هایشان نیست. از این رهگذر بی‌گمان دختران نخستین قربانیان بازماندگی از آموزش هستند؛ دخترانی که بنا بر آمار، تا پیش از این نیز در مناطق نابرخوردار یا کم‌پرخوردار گرفتار بازماندگی نگران‌کننده از آموزش بودند.

در میان پرداختن به معلمان حق‌التدریس و خرید خدمات آموزشی در این مناطق و البته سراسر کشور که ماه‌هاست حق‌الزحمه‌ای دریافت نکرده‌اند، داستانی پر ز آب چشم و بسیارسیار دردآور است؛ البته برای آنانی که هنوز توان درک چنین مصیبت‌هایی را نداشته باشند! به‌هرروی زمان آن رسیده که دولت و به‌ویژه آموزش‌وپرورش به وعده‌های خود عمل کرده و برای کمی سهمیه‌های بنزینی که آموزش را بیش از این دچار گرفتاری و آسیب می‌کند، راهکاری فوری، مؤثر و بادوام بیابد؛ راهکاری به دور از سیاست و شعارزدگی و متناسب با جایگاه و حساسیت آموزش در جهان کنونی.

پیشنهاد

ایران و استعمار بریتانیا

● همایش چهارم مطالعات قاجار با محوریت ایران و استعمار بریتانیا در عصر قاجار، قرار است دوشنبه ۱۱ آذر ۱۳۹۸ در ساختمان آرشو ملی ایران از ساعت ۹ تا ۱۸ در چهار پتل برگزار شود. در پتل اول، بهناز زرین‌کلکی با «مروری بر مجموعه اسناد آرشو ملی ایران، مربوط به روابط ایران و بریتانیا در دوره قاجار، ۱۸۰۰ تا ۱۹۲۵»، کیانوش معتقدی با «نگاهی به هدایای دیپلماتیک ایران و بریتانیا، از چشم انداز تاریخ هنر؛ از دوره فتحعلی‌شاه تا پایان عصر ناصری»، صفورا برومند با «مروری بر فعالیت‌های تبلیغی مسیحی بریتانیایی در عصر قاجار؛ مطالعه موردی انجمن تبلیغی کلیسا/ CMS» حضور دارند و محسن یگانه در همین پتل به بررسی رویکرد دوگانه سیاست بریتانیا در دوره دوم جنگ‌های ایران و روس می‌پردازد. در پتل چهارم، محمود سادات به بررسی تحولات سیاست بریتانیا در میانه طغیان نایلیان: ۱۹۰۷-۱۹۱۹ و شاهین زینعلی به بررسی جایگاه ایران در نظریه مکیندر و تأثیر آن بر سیاست خارجی بریتانیا: ۱۹۱۴-۱۹۲۵ می‌پردازند. علی الله‌جانی به روابط بریتانیا و خانواده فرمانفرما، مطالعه موردی فیروز میرزا نصرت‌الدوله، ۱۹۱۸-۱۹۲۵ نگاهی می‌اندازد و در آخر مجید تفرشی همایش را با موضوع روابط ایران و بریتانیا در عصر قاجار، نگاه دیو و فرشته و عشق و نفرت جمع‌بندی می‌کند.

شترت روزنامه

شنبه ۹ آذر ۱۳۹۸

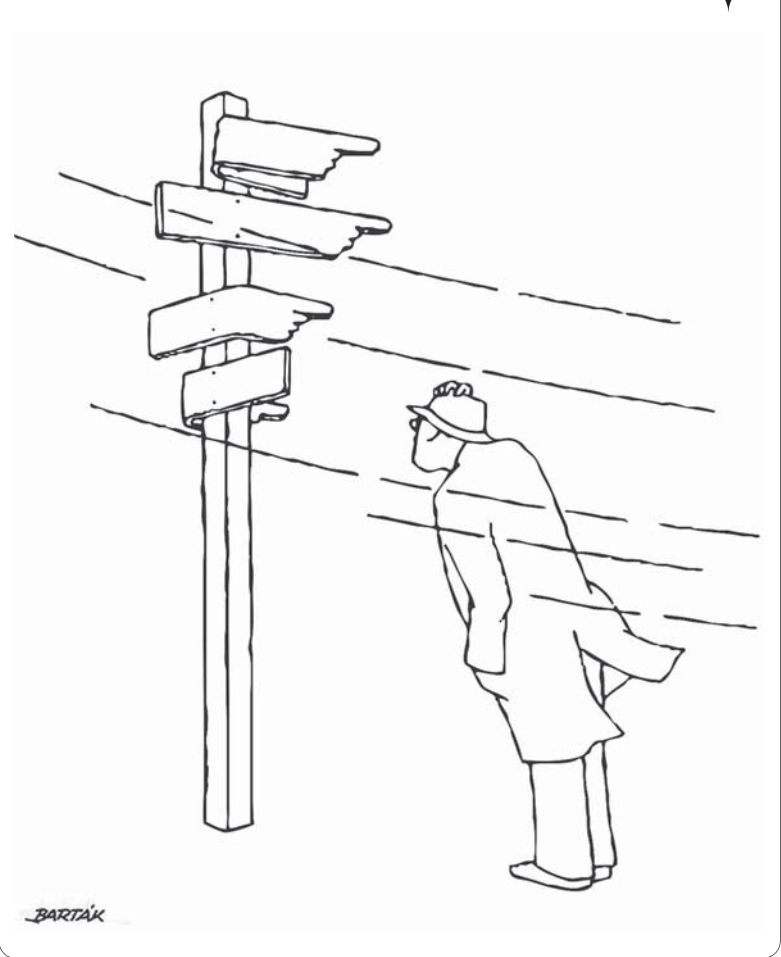
شنبه ۹ آذر ۱۳۹۸ • ۳۰ ربيع‌الثانی ۱۴۴۱ • ۳۰ نوامبر ۲۰۱۹ • سال هفدهم • شماره ۳۵۸۴ • ۱۶ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۳ • اذان مغرب ۱۷:۱۱ • اذان صبح فردا ۵:۲۶ • طلوع آفتاب ۵:۵۵

روزنفرها

کارتون خواب

میر و سلوا بار تاک

در جست‌وجوی آرامش

اهدای خون؛ فرصتی که نباید از دست داد

مانده طهماسبی بازبگر

من تاکنون اهدای خون نکرده‌ام، اما از آنجا که از خون‌دادن هراسی ندارم، حس می‌کنم در زمان‌هایی که ضرورت داشته باشد حتما این کار را خواهم کرد و برای همین خودم اعضای بدم را پیش از اینها به انجمن اهدای عضو اهدا کرده‌ام. می‌دانم که اهدای خون امری طبیعی و ضروری برای بدن است و به‌گونه‌ای تضمین‌کننده سلامت بدن هر اهداکننده‌ای خواهد بود. آنهایی که اهدای خون کرده‌اند به من یادآور شده‌اند که در انتقال خون جای خالی خون‌های رفته و ضعف ناشی از آن با نوشیدن آب در روزهای پس از آن و همچنین استراحت مختصر پس از اهدای خون و خوردن چند ماده قندی برطرف خواهد شد و به زودی بدن خون‌ازدست‌رفته را جایگزین و درعین‌حال شادابی و سلامت را ممکن‌تر خواهد کرد. نمی‌توان انکار کرد که اهدای خون امکان بهتری برای سلامت اهداکنندگان فراهم می‌کند و البته آنها یک کام نیز به پیش خواهند بود، چون با اهدای خوششان زندگی را به دیگران اهدا می‌کنند. بنابراین علاوه‌بر تضمین سلامتی خود، در زندگی

اتفاق

سفر به ایران خطرناک نیست

در آستانه پایان سال میلادی هستیم و این روزها آمار و فهرست‌های مختلفی برای گردشگری و گذراندن تعطیلات معرفی می‌شود. جایگاه ایران در این فهرست‌ها مختلف است. سی‌ان‌ان گزارشی را بر مبنای نتایج رده‌بندی «اس‌اواس اینترنشنال» منتشر کرده است که طبق آن افغانستان، لیبی، نیجر، جمهوری مرکزی آفریقا، یمن، عراق، اریتره، کینه و کره شمالی خطرناک‌ترین کشورها در حوزه درمان پزشکی و ابتلا به عفونت برای گردشگران خارجی هستند. تقریباً هیچ خدمات پزشکی و درمانی در کشورهای یادشده برای مسافران وجود ندارد و مخاطرات پزشکی چنین کشورهایی با این مختصات برای کسانی که به این کشورها سفر می‌کنند، بسیار بالاست. مراقبت‌های اولیه، اورژانسی و خدمات دندان‌پزشکی نیز در این کشورها بسیار محدود است یا اصلاً وجود ندارد و داروهای تجویز‌شده ازسوی پزشک، پیدا نمی‌شود.

الهه کولایی

موضوع خشونت علیه زنان پدیده‌ای جهانی است و در واقع این مسئله فراتر از مرزهای جغرافیایی، هرچند در کشورهای غیرتوسعه‌یافته و در حال توسعه ابعاد گسترده‌تری دارد و البته در کشورهای پیشرفته جهان نیز شکل‌های گوناگون اعمال خشونت علیه زنان همچنان به چشم می‌خورد. هرچند در میان این کشورها، موضوع خشونت و شکل‌های گوناگون آن تفاوت دارد ولی به هر حال، گونه‌های مختلف آن در سراسر جهان همچنان جامعه جهانی و پیشرفت‌های آن را در زمینه حقوق بشر، به سخره گرفته است. بنابراین مسئله اعمال خشونت علیه زنان، امروز به عنوان موضوعی که همه کشورهای جهان می‌کوشند با سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی مناسب با آن مبارزه کنند، مطرح می‌شود. اینکه مسئله

رسانه

آقای رئیس‌جمهور! لطفا پاسخ دهید

سخنان اخیر حسن روحانی، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، در جمع مدیران آذربایجان شرقی، یک خوانش سیاسی و یک خوانش رسانه‌ای داشت. خوانش سیاسی این سخنان و چرایی این اظهارات تأمل‌برانگیز را باید به فعالان و تحلیلگران سیاسی سپرد. آنچه در این چند خط مراد و منظور است، خوانش رسانه‌ای سخنانی است که از هر زاویه‌ای آن را بررسی کنی، محل نقد و پرسش است. ۱- رئیس‌جمهور صراحتاً بیان کرده است از زمان آغاز سهمیه‌بندی و افزایش قیمت سوخت بی‌اطلاع بوده و مثل بقیه مردم صبح جمعه متوجه این موضوع شده است. او در توضیح چرایی این امر به جلساتی اشاره کرد که پیش از آن در سطوح عالی برگزار شده است و در آن وی به عنوان رئیس‌جمهور، شورای امنیت و صدا و سیما را مأمور اقناع و تبلیغ چرایی افزایش قیمت و سهمیه‌بندی بنزین کرده است. پرسش اصلی از آقای رئیس‌جمهور دقیقاً در چرایی انتخاب این دو نهاد است؛ ایشان با چه تحلیلی به این برداشت رسید که اقناع مردم کار شورای امنیت و صدا و سیماست؟ آیا این دو نهاد اساساً دو نهاد اقناع‌اند و بررسی سابقه و عملکرد آنها رئیس‌جمهور را به چنین جمع‌بندی‌ای رسانده است؟ تکلیف شورای امنیت که روشن است، اساساً این نهاد کارش اقناع و تبلیغ نیست، صدا و سیما هم به گواه دولتمردان همین دولت، سیاستش تخریب این دولت است و اساساً هم رویکردی اقتاعی ندارد و اگر هم در مواردی دارد، مورد اقبال مردم قرار نمی‌گیرد.

۲- رئیس‌جمهور خیلی روشن و صریح باید بگوید چگونه زمینه‌سازی برای اجرای مهم‌ترین تصمیم دولت دوم خود را به نهادهای واگذار کرده است که هم خودش، هم وزیران و هم دولتمردانش هر روز از صفت‌بندی مدیران آن مقابل دولت می‌گویند؟ چگونه رئیس‌جمهور به این تحلیل رسیده است که صدا و سیما «می‌خواهد» و مهم‌تر از آن «می‌تواند» مردم را در چنین تصمیم مهمی اقناع کند؟ یک وقتی بحث «خواستن» است که مواضع پیشین دولتمردان چنین همراهی‌ای را از سوی صدا و سیما با تصمیماتش نشان نمی‌دهد. یک وقتی هم بحث «توانستن» است که اساساً اگر بپذیریم صدا و سیما در این موضوع خاص تصمیم به حمایت همه‌جانبه از تصمیم دولت گرفته است، در جایگاهی نیست که بتواند مردم را اقناع کند؛ سایه بی‌اعتمادی خیلی سال است بین صدا و سیما و افکار عمومی افتاده است و به نظر نمی‌رسد رئیس‌جمهور از این موضوع چندان بی‌اطلاع باشد.

۳- دولت با همه ضعف‌ها و کم و کاستی‌ها، رسانه کم ندارد؛ هم خبرگزاری‌را، هم روزنامه و هم بی‌شمار رسانه مجازی دارد که مستقیم یا غیرمستقیم در خدمت سیاست‌های دولت هستند. پرسش اصلی از رئیس‌جمهور این است که چگونه او برای اجرای این تصمیم مهم از ظرفیت‌های این رسانه‌ها بهره نبرد؟ چرا این رسانه‌ها مردم را در روزهای منتهی به سهمیه‌بندی اقناع نکردند؟ بالاخره آنها که از این اتفاق ناخبر بودند، چرا هیچ‌کدام تقریباً «هیچ» کاری نکردند؟

۴- دولت هم مؤسسات نظرسنجی قوی و حرفه‌ای در اختیار و هم تقریباً به همه مؤسسات نظرسنجی غیردولتی دسترسی دارد. رئیس‌جمهور صراحتاً بیان کند در هفته‌های منتهی به سهمیه‌بندی بنزین، آیا نظرسنجی خاصی با این موضوع انجام شده است؟ اگر پاسخ منفی است، دلایل آن به‌روشنی عنوان شود و اگر پاسخ مثبت است، نتایج این نظرسنجی‌ها منتشر شود که دولت با چه چشم‌اندازی دست به اجرای این تصمیم به این شکل و با این ترتیب زده است. ۵- دولت به طور عام و دفتر رئیس‌جمهور به طور خاص، با استادان دانشگاه در رشته‌های مرتبط با ارتباطات، جامعه‌شناسی و رفتارشناسی از یک سو و روزنامه‌نگاران همسو ارتباطات گسترده‌ای دارد و آنها در بزنگاه‌های مختلف تلاش می‌کنند به تبیین و تبلیغ سیاست‌های دولت بپردازند؛ رئیس‌جمهور عنوان کند چرا در تصمیمی با این اهمیت، صدایی از این همه استاد دانشگاه و مشاور در نیامد؟ پس اینها قرار است چه زمانی به کار بیایند؟

۶- آقای رئیس‌جمهور! باور فرمایید مردم از شما نمی‌پذیرند شما، همچون آنها صبح جمعه از تصمیم بنزینی جدید مطلع شده‌اید؛ به ویژه که گفته‌اید صدا و سیما قرار بوده آنها را برای این مهم «اقناع» کند.

نشست پژوهشی

شرق: دکتر فاضلی و محمدرضا اصلانی درباره پژوهش سینمایی در دانشگاه تهران، امروز، شنبه ۹ آذر، ساعت ۱۴ سخنرانی می‌کنند. این نشست تخصصی که در حاشیه سومین دوره جایزه پژوهش‌های سینمایی به دبیری اعظم راودار برگزار می‌شود، به بررسی وضعیت پژوهش‌های سینمایی خواهد پرداخت. بنا بر گفته دبیر جایزه امسال، در هر نشست، کارشناسی از حوزه سینما و علوم انسانی حضور خواهد داشت تا بحث‌های هنری و بحث‌های انسانی را پیش ببرد. یکی از این نشست‌ها قرار است جایگاه مباحث میان‌رشته‌ای را مورد ارزیابی قرار دهد که متخصصان مختلف در آن حضور خواهند داشت.

خشونت علیه زنان

ضرورت حمایت‌های همه‌جانبه

میان کشورهای اسلامی برای مبارزه با گونه‌های اعمال خشونت علیه زنان، راهکاری مناسب را فراروی دولت قرار دهد. با توجه به اینکه مسئله سازمان‌های بین‌المللی –به‌ویژه نهادهای تخصصی سازمان ملل متحد نیز در این زمینه برنامه‌ریزی‌های قابل‌توجهی را انجام داده‌اند، اما متأسفانه با همه تلاش‌های انجام‌شده، آمارها نشان می‌دهد در سراسر جهان، میلیون‌ها زن با گونه‌های مختلف اعمال خشونت از شکل فیزیکی تا روانی و جنسیتی آن روبه‌رو هستند. در واقع مسئله مهار اعمال خشونت علیه زنان مرز نمی‌شناسد و همه کشورهای جهان در این زمینه باید برنامه‌ها و اقدام‌های لازم را انجام دهند تا بتوانند ادامه شکل‌گیری رفتارهای خشونت‌آمیز علیه زنان را متوقف کنند. در این زمینه در کنار دولت‌ها نقش نهادهای مدنی غیرقابل چشم‌پوشی است و برای ما یادآوری می‌کند برای حل مشکلات جامعه بشری در جهان امروز فقط دولت‌ها نمی‌توانند موفق شوند، بلکه آنان به حمایت‌های همه‌جانبه نهادهای مدنی در این شرایط نیاز دارند. والسلام.

صنف

انجمنی برای همه هنرمندان

سرانجام «انجمن صنفی پدیدآورندگان آثار فرهنگی و هنری» سراسر کشور با تصویب هیئت دولت شکل گرفت و می‌توان خیلی زود شاهد اجرایی‌شدن آن برای تمام فعالان حوزه‌های فرهنگی و هنر در سراسر ایران بود. پدیدآمدن «انجمن صنفی پدیدآورندگان آثار فرهنگی و هنری» در برنامه چهارم توسعه بود که در حقیقت پیگیر مطالباتی چون امنیت شغلی برای هنرمندان در آن مطرح شده بود و همچنین در آن برنامه طرح اجرایی‌اش از طریق وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پیشنهاد و به مجلس ارائه شد و در آن برنامه چندان جدی گرفته نشد و بعد در برنامه پنجم توسعه بر اجرایش تأکید شد. به هر ترتیبی که بود، در آن ایام چنین خواسته مهمی عملی نشد. بنابراین مسئله به برنامه ششم توسعه از سه سال پیش منتقل و در این سال‌ها جلساتی برای سامان‌یافتن چنین طرحی برگزار شد و بنده نیز از طرف خانه تئاتر در بخش مسائل فرهنگی و هنری به آن جلسات دعوت شدم. نفرتی از سوسی اداره کل هنرهای نمایشی و وزارت ارشاد نیز حضور داشتند که مسئله امنیت شغلی و حقوق ایام بی‌کاری و مسئله انجمن صنفی پدیدآورندگان آثار فرهنگی و هنری را به نتایج قابل اجرا برسانند. حدود ۸۰ درصد طرح توجیهی اولیه در این جلسات آماده شد و برای اجرایی‌شدنش وزارت ارشاد پیشنهاد و طرح به مجلس ارائه کرد؛ این طرح بر اساس وضعیت و امکانات موجود در تئاتر، سینما و دیگر نهادهای مرتبط فرهنگی و هنری در گزارشی تنظیم شد. ما در سال ۹۴ به هر حال در ارتباط با این مسئله به عنوان بند ه ماده ۹۲ قانون برنامه ششم توسعه به دنبال یک طرح قابل اجرا بوده‌ایم که پیگیر مسئله عده‌ای چون مسئله امنیت شغلی، حقوق ایام بی‌کاری و انجمن صنفی فرهنگ و هنر باشیم. این طرح به مجلس ارائه شد و از آن سو نیز شکل اجرایی‌اش به وزارت ارشاد ارسال و برای اجرایی‌شدن در جابه‌جایی دو وزیر این طرح پیگیری شد تا اینکه در شهریور ۹۷ قرار بود انجام شود که نشد. بعد خودم در اعتراض به این قضیه دو مصاحبه کردم که اگر الان هم این قضیه جدی گرفته نشود، باید به برنامه هفتم برسد و پنج سال دیگر باید خواسته به‌حق اهالی فرهنگ و هنر به تعویق بیفتد.

بنابراین دوباره برگزاری نشست‌ها از سر گرفته شد و علاوه بر خانه تئاتر، خانه سینما و خانه موسیقی دیگر صنوف هنری و انجمن‌های هنری نیز دعوت شدند که در این جلسات حضور داشته باشند؛ طبیعتاً ۱۴ انجمن به صورت فعال در این جلسات حضور پیدا کردند؛ به علاوه نمایندگان این انجمن‌ها و نمایندگان دو وزارت ارشاد و کار و بخش‌های مسائل حقوقی حضور یافتند و در اختیار همه نمایندگان حاضر اطلاعاتی در رابطه با شکل‌گرفتن انجمن‌های صنفی قرار گرفت که با حضور ذهن بیشتر بتوانند خواسته‌های خود را در این نشست‌ها دنبال کنند بعد از صحبت‌های بسیار، در رابطه با مسائل حقوقی راهکاری کاربردی پیشنهاد شد. همچنین مشکل ایام بی‌کاری نیز باید بر اساس میزان درآمد سالانه هنرمندان باشد که درآمد آنان به چه میزان است و اگر افرادی کمتر از آن درآمد داشته‌اند، بنابر تبصره‌هایی که به وجود آمده است، می‌شود حقوق ایام بی‌کاری را پرداخت کرد. در انجمن صنفی پدیدآورندگان آثار فرهنگی و هنری به این نتیجه رسیدند که دو وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌توانند راهگشا باشند و برای این منظور جلساتی تخصصی‌تری با حضور تعدادی از نمایندگان از کمیسیون مختلف و فرهنگیان برگزار شد و به یک جمع‌بندی برای شکل‌گرفتنش رسیدیم؛ همچنین باید از طریق کارشناسان وزارت کار نیز در کنار همدیگر مسائل قانونی حل‌وفصل می‌شد که بالاخره این مشکل هم حل شد. آقای شریعتمداری وزیر کار و دکتر صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از این طرح حمایت کردند و این آیین‌نامه بعد از کارشناسی دقیق‌تر و مسائل مشخص‌تر باید به جایی می‌رسید که از طریق قانونی و مسائل قانونی جایگاه حقوقی بیابد و بشود به این رابطه اجرایی داد. آقای شریعتمداری به خانه تئاتر آمد و درباره اجرایی‌شدن و مسائل مرتبط با آن بحث شد. این طرح برای تصویب به هیئت وزیران ارسال شد و آنان نیز آن را برای رفع ابهامات و تصویب‌شدنش دوباره به ما ارجاع دادند تا اینکه نشست‌ی در تالار رودکی برگزار شد و در نهایت با اعضای دو وزیر توافق‌نامه‌ای به امضای آنها رسید. این توافق‌نامه برای تصمیم هیئت وزیران که کارهایش اجرایی شود به دولت فرستاده و در آنجا نیز هفته گذشته تصویب شد. برنامه انجمن صنفی سراسری پدیدآورندگان آثار فرهنگی و هنری که به دنبال ایجاد امنیت شغلی و حقوق ایام بی‌کاری است، به تصویب هیئت وزیران رسید و در آن آیین‌نامه‌ها، تعیین هیئت مدیران، مسئولان و مسائل و تشکیلات کلی طرح شده است. این انجمن صنفی طوری تشکیل شده که بتواند پیش‌بینی‌های لازم را در آیین‌نامه‌ها و هیئت مدیره و شکل مدیریتی و اجرای خودش در نظر بگیرد و بعد از سال‌ها حقوق حقه هنرمندان در شکل قانونی‌اش شکل اجرایی می‌گیرد. این طرح به زودی برای اجرایی‌شدن به کل استان‌ها ابلاغ می‌شود تا شکل اولیه‌اش مشخص شود و بعد از انتخابات مجمع عمومی هیئت‌مدیره‌اش تشکیل خواهد شد. در شکل پیش‌بینی‌شده در هیئت مدیره یک نماینده از وزارت ارشاد و یک نماینده از وزارت کار و نمایندگانی از خانه تئاتر، خانه موسیقی، خانه سینما، دو نماینده از هنرهای تجسمی و نمایندگان انجمن‌های دیگر حضور خواهند داشت و هیئت مدیره با حضور ۱۲ نماینده انتخاب خواهند شد و از طریق مجمع هم مسائل شکل اجرایی خواهد گرفت. در مراکز استان‌ها و نیز مراکز استان‌ها از طریق اینجا شکل می‌گیرد و پیش‌بینی شده که در این رابطه نیز آیین‌نامه‌های اجرایی از طریق مطبوعات چاپ شود و اخبار مرتبط در اختیار همه در سراسر کشور قرار بگیرد. در این انجمن همه هنرها و فعالان فرهنگی کشور حتی ویراستاران، مترجمان و روزنامه‌نگاران نیز عضو خواهند بود و حتی هنرمندان هنرهای ظرفیه و دستی نیز برای چنین اقدامی در نظر گرفته شده‌اند. به امید آنکه هر چه زودتر بتوان این انجمن صنفی را برای هنرمندان سراسر کشور فعال کرد.